

et Theater skulde bestaa, og det er mig aldeles ufatteligt, at ikke navnlig den ærede Forespørger kan indse dette. Det blev sagt til den Paagjældende i den Skrivelse, der kom fra Ministeriet, at man haabede eller dog forventede, at han, idet han nu igjen overtog sin Virksomhed, vilde sørge for ikke at give Anstød — det var altsaa Noget, hvis Opfyldelse stod til ham selv — enten med Hensyn til Tjenestereglementet eller i sin Stilling til hans Kunstfæller, og ikke at give Anledning til nye Klager.

Jeg kommer nu til den Del af Afsnittet, som forekommer mig at være mest forbausende. Det er sagt af den ærede Forespørger, at den Paagjældende ikke kunde være pligtig til at overtage Embedet paany, for han var sat i Kundskab om, hvilke disse formentlige Forseelser vare, men har dette dermed at bestille? Den ærede Forespørger er selv en saa stærk og kraftig Mand, at jeg ikke antager, han tror paa saamegen Nervøsitet, og hvorledes skulde det gaa os, dersom vi vare saa nervøse her i Thinget? Heldigvis have vi stærkere Kræfter, og jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører har ondt ved selv at tro paa en saadan Grad af Nervøsitet som den, der er fremstillet i de Skrivelser, han har oplæst. Net, den Bedkommende tager Sagen noget anderledes, saaledes som det ligger ham nær, idet han mener, at han har Net til at forlange denne Kundskab, og dernæst siger han, at han, naar man ikke vil give ham den, ikke kan være pligtig til at indtage sit Embede paany. Jeg skal foreløbig dertil sige, hvad der nu er sagt saa ofte, at han ikke er affat fra sit Embede, og der kan altsaa ikke være Tale om at indtage det paany. Sagen er den, at han ifølge Reglementet for nogle Dage er udelukket fra sin Virksomhed paa Scenen, og at han nu atter gjennem Bestyrelsen faar Ordre til at fortsætte sin Virksomhed som kongelig Skuespiller. Nu siger han, at han par tout vil have en skriftlig Meddelelse angaaende det Forhold, vi have omtalt, og jeg vil nu lade det staa hen, om man paa nogen Maade kunde finde det rigtigt af Bestyrelsen at gaa ind derpaa. Jeg vil nu forudsætte, at han

havde en god Stilling at staa paa i den Henseende, hvilket han ikke har; men hvis dette virkelig var Tilfældet, er det da den ærede Forespørgers Mening, at en Embedsmand, der tror, at en af hans Foresatte paa en eller anden Maade har gjort Noget, som han ikke kan anse for rigtigt, skulde være berettiget til at sige: Nu udfører jeg ikke længere min Embedsgjerning; jeg vil ikke overtage mit Embede, men jeg vil nok vedblive at modtage Indtægten af Embedet, hvorimod jeg overlader til mine Medbrødre eller mine Kunstfæller — eller hvad man nu skal kalde dem — at udføre den Gjerning, som jeg skulde tage Del i. Jeg holder mig udenfor som den vrede Achilles og lader det afhænge af Omstændighederne, naar jeg igjen vil give mig ind derpaa, men jeg tager ikke nogen ubehagelig Følge deraf; det er ganske overladt til mig selv. Foruden at Bestyrelsen saaledes kommer til at savne min Tjeneste, kommer den ogsaa til at befinde sig i den pikante Situation ikke at vide, naar jeg igjen vil overtage min Gjerning, hvorved den kommer ind under den hele Uvisshed, som netop for en Theaterbestyrelse er saa pinlig. Det synes mig ogsaa, at det ærede Thing maa have faaet en hvis Duft deraf ved de Skrivelser, som den ærede Forespørger har oplæst. Dette viser bedst, hvilken Tendens der kan være i at gaa ind paa skriftlige Forhandlinger, som ganske vist i de allerfleste Tilfælde ikke ere særdeles onskelige, men som navnlig med Hensyn til Theatertjenesten maa anses for at være i højeste Grad uheldige. Saaledes ere vi nu imidlertid stillede efter det ærede Medlems Mening. Det ærede Medlem har ikke blot opstillet det som Noget, der var tvivlsomt, men han har endog været tilbøielig til at mene, at, naar Bedkommende ikke paa den Maade, han forlangte, blev sat i Kundskab om det hele Forhold, der har ligget til Grund for hans tidligere Suspension, skulde han paa Grund af, at der — jeg maa atter gjentage det — fra Ministeriet var kommet ham en Skrivelse tilhænde, som indeholdt Ministeriets Forventning om, at han i sin Afsærd i det Hele taget vilde vide at underordne sig Tjenestereglementet o. s. v., saaledes at der ikke kunde